

Goigs de Sant Luquesi, Patró del Gremi d'Encantistes i Ambulants

Del Cel estant vostre rostre
ens miri amb benignitat.
*Sant Luquesi, Patró nostre,
sigueu el nostre Advocat.*

A Itàlia, prop de Siena,
veieu la primera llum.
Vostra infantesa es destrena,
saturada del perfum
de virtuts que els vostres pares
en vostre cor han plantat.

Per completar vostra vida
i per designi de Déu,
Bonadona és l'escollida,
perquè així amb ella formeu
una llar en la qual brillà
la llum d'exemplaritat.

Els vostres fills que al món neixen
volen, del bressol estant,
cap al Cel, on beneeixen
al Déu que és tres voltes Sant.
Són flors que l'amarga terra
per millor jardí han deixat.

Per guanyar el pa, cada dia,
amb vostra esposa sortiu,
venent la mercaderia,
i el producte compartiu
amb els pobres, que prou saben
la vostra gran caritat.

Més tard, cercant la dreuera
per millor al bon Déu servir,
us feu de l'Ordre Tercera
de Sant Francesc, Seraff
d'Amor Diví, i de pobresa
brillant espill heu copsat.

Abandonant els negocis
i els egoismes deixant,
amb prou afanys i sense ocis
un hort aneu conreant,
que tant per vós com pels pobres
doni productivitat.

Del bon Déu l'omnipotència
cura mals per vostra mà,
i també sa Providència
ben palesa us vol mostrar:
el rebost, que buit restava,
curull de pa l'heu trobat.

En ser l'hora, quina cosa!,
tal com és el vostre anhel,
en morir la vostra esposa
l'ajudeu a pujar al Cel;
i després, el mateix dia,
també al Cel vós heu volat.

Dels Encantistes el Gremi
us demana amb gran fervor
que els vulgueu concedir el premi
de comptar amb vostre favor.
Beneïu nostres empreses!
Vetlleu nostra activitat!

Féu que, seguint el fer vostre,
fem via a l'Eternitat.
*Sant Luquesi, Patró nostre,
sigueu el nostre Advocat.*

V/. *Pregueu per nosaltres, Sant Luquesi.*

R/. *Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.*

P R E G U E M :

Escolteu, Senyor, les súplices que us fem en la commemoració del benaventurat Sant Luquesi, Confesor vostre per tal que els qui no confiem en els nostres mereixements, siguem ajudats pels precis d'aquell qui va agradar-vos. Per Crist, Senyor Nostre. R/. Amén.

L'Excm Senyor Arquebisbe-Bisbe de Barcelona ha concedit als presents GOIGS 200 dies d'indulgència en la forma de costum.

SANT LUQUESI

Ben poques són les notícies referents a Sant Luquesi que han arribat fins a nosaltres, degut a ésser poc menys que desconeguda la seva existència a la nostra terra, fins al punt de no haver-lo trobat en cap dels Martirologis que hem consultat.

Amt tot, i sense fixar altra data que la del seu sortós traspàs, donem, seguidament, un petit esbós del poc que coneixem de la seva vida.

Nasqué en la petita vila de Caggiano, municipi de la província de Salerno, al sud d'Itàlia, a les darreries del segle XII o principis del XIII, i en ella la seva infantesa i joventut degueren transcórrer pròdigues en actes de pietat envers Déu i d'amor als seus convilatans, segons era de devot el seu caràcter i d'abnegat i caritatiu el seu cor.

En arribar a l'edat convenient, el jove Luquesi s'amullerà amb una humil i honesta donzella anomenada Bonadona, i és cosa fàcil d'imaginar-nos l'exemplaritat de la seva vida. D'aquest matrimoni nasqueren diversos fills que, tan tost arribats a la vida volaven a l'eternitat.

Durant molts anys ambdós esposos es dedicaren a la venda de mercaderies, com a modestos revendedors, per tal d'atendre a il·lur manteniment i ajudar, amb el sobrant, els pobres menesterosos.

A propòsit de la professió de mercaders, escollida pels esposos Luquesi i Bonadona, ens sembla oportú de repetir ací l'elogi que en fa el nostre gran bisbe de Vic, Dr. Torras i Bages, en parlar d'altres dos Sants dedicats a la mateixa professió. Diu axí: «Quan, als principis del segle IV, els africans Sant Feliu i Sant Cugat van a Barcelona per propagar l'Evàngeli, s'introdueixen en concepte de mercaders, segons les antigues actes dels dits màrtirs; fet de significació fecunda, puix que demostra que la ciutat i el país eren mercantils i la professió del comerç considerada i respectada com a honesta, puix que de no ésser així, mai no haurien afectat la dita professió els qui venien a complir una missió, com és la de pagar la fe, que reclama com a primera qualitat el respecte i la consideració personal.»

És precisament en l'època de Luquesi que Itàlia i, amb ella tot Europa, vibraren en un esclat de renovació espiritual per la predicació i exemple d'un humil frare nat a Assís, i fundador de l'Ordre Franciscana, llavors coneguda amb el nom de Germans Menors.

La doctrina d'amor a Déu i a tota criatura i d'exaltació de la bellesa continguda en tots i cada un dels components de la creació, tan mestriolament predicada pel dolç Sant Francesc, colpí fortament l'ànima de Luquesi, fins al punt d'induir-lo a inscriure's juntament amb la seva esposa, a la Tercera Ordre Franciscana.

El misticisme que infongué el franciscanisme en l'ànima de Luquesi varen canviar-lo de mercader en humil pages. Venudes les mercaderies, comprà amb el seu producte una peça de terra que conreada per ell, produís el suficient per a atendre les seves necessitats i les de la seva esposa, i quelcom, també, per a donar als pobres desvalguts.

¡ Amb quina mística curiositat deuria observar el terciari Luquesi l'obra de Déu en el seu camp! la llevor colgada a la terra, la seva germinació manifestada amb la naixença de la planta que surt a rebre la besada del sol per la terra just esbertada; l'esclat de la flor, promesa de fecunditat, i, finalment, el do de Déu: el fruit, i amb ell, la paga al treball esmerçat. Del més pregon de la seva ànima Luquesi devia donar gràcies a la Providència Divina, que amb tanta sol·licitut tenia cura del seu camp, dels ocells del cel i de les bèsties de la terra i del mar, i també dels homes, amb tan paternal amor.

La caritat de Luquesi va ésser heroica en moltes ocasions i meresqué que Déu el glorifiqués ja en vida, afavorint-lo amb notables miracles.

El dia 29 d'abril de l'any 1260, la humil Bonadona moria en braços del seu espós Luquesi, i moments després aquest lliurava també la seva ànima a Déu. Els qui plegats i en santa unió seguiren els vianys d'aqueta vida no varen separar-se en emprendre el camí vers el Cel, on Luquesi brilla amb fulgurants resplendors de santedat.

RAFAEL FARRAROS PUIG

Col·lecció «Sembrant», núm. 7 any 1958.

Lletra de Na Maria Bernadó

Dibuix a la ploma d'En Joan Monteys i Sans.

